

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیری • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست)، الهه ابراهیمی (خبر)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، مدیر هنری: مهدی قربانی تبار، حرفه‌ی ویراستاری: شهرام هادی • مدیر اداری و آژانس: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آژانس: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸ • لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

لیست اصلی

میثم سعادت
روزنامه‌نگار

در آستانه شب عید، نشسته‌ام و لیست جان را تهیه می‌کنم. لیست «جامع آنچه نیاز است» که با توجه به باقی‌مانده حساب بانکی و حق التحریر «هم‌میهن» و این چیزها، از گذشته نوروز ۱۴۰۲ هم عبور کنیم. همسرم معتقد است سال آینده ممکن است تورم کمی افزایش یابد. به‌رحال امسال سال مهار تورم بود. هر چه باشد، باید از این گذشته هم به سلامت بگذریم. چند روزی فشار خون داشتم و بستری بودم و گمان می‌کنم چند تا گردنه دیگر را عبور کنم، دیگر نیستم که در کنار شما عزیزان باز هم از گذشته عبور کنیم. احتمالاً اگر من هم مثل مرحوم هاشمی‌رفسنجانی، کتاب خاطرات داشتم، اسم همه جلد‌های آن را باید می‌گذاشتم عبور از بحران.

در همین افکار غوطه‌ور هستم که همسرم می‌پرسد، در این لیست «جانا» اگر می‌شود یک دستگاه «هواپز» هم قرار بده. خیلی سریع گوگل را باز می‌کنم، نه اینکه بخواهم قیافه یا کاربرد هواپز را سرچ کنم. اول باید از قیمت آن مطمئن شوم. قیمت را می‌بینم و می‌گویم، لیست بسته شده. جا ندارد.

لیست را از دستم می‌گیرد و می‌گوید این لیست مورد تایید من نیست. رفقای خودت را در آن قرار دادی. عصبانی می‌شوم و می‌گویم، خرج دورمی من و رفقایم قابل حذف نیست. شب‌نشینی شب چهارشنبه‌سوری ما، خط قرمز من است. من در بستن لیست، مصالح شخصی را در نظر نگرفتم اما اگر آن مهمانی چهارشنبه‌سوری با کیفیت برگزار شود، در سایر ایام عید هم آرامش برقرار است. پیشنهاد می‌کنم تو از فامیل بازی دست برداری و مهمانی خواهرت را...

جمله به اینجا که می‌رسد متوجه می‌شوم که من هم نباید با خط قرمزهای او شوخی کنم. در واقع تهیه لیست جاننا، حتی از نوشتن برجام هم دشواری بیشتری داشت. یک وقتی در لیست، فامیل بازی باشد باید اعتراض کرد؛ اما به خواهر همسر نه می‌شود گفت فامیل بازی. اصلاً ملاک شایستگی را نباید بردارند از روی خواهر همسر بنویسند.

همسر می‌گوید: «من نمی‌دانم. گوشی ایل که نخواستیم.» می‌گویم ضرب‌الاجل تهیه لیست تمام شده و همه موارد براساس سه ویژگی شفافیت و شایستگی در لیست قرار گرفته‌اند. می‌گویند اینکه شد تو تا. سوومی یادم رفته. حتی الان که دارم یادآوری می‌کنم و با هواپز سیب‌زمینی سرخ می‌کنم هم یادم نمی‌آید.

یعنی با وجود اینکه لیست مورد حمایت هر دو جریان زن و شوهری بود، اما سرانجام در دقیقه ۹۰ یک مقدار اصلاح شد. فقط همان مورد حذف شد، مراسم چهارشنبه‌سوری، که هم برای سلامتی ضرر داشت. احتمالاً ویژگی سوم همین بوده که برای حفظ سلامتی مفید باشد. در واقع من برای اینکه یک نیاروم، از این توفیق اجباری بهره بردم و تازه برای لیستم شعر و برنامه هم نوشتم. ایجاد برابری جنسیتی، توجه به معیشت، کاهش هزینه‌های اضافی مثل دارو، رستوران، لباس و در نتیجه کاهش تولید پسماند، قسمتی از برنامه‌های فهرست جاننا بوده.

همسر می‌پرسد این فهرست چه فرقی با لیست کجنا (کنترل جدی نقدینگی امسال) دارد که سال قبل نوشتیم و به هیچ جایش عمل نکردیم. می‌گویم، چرا فکر می‌کنی به هیچ جایش عمل نکردیم. حالا مثلاً اینکه به جای دویی رفیق شمال، دلیل بر شکست خوردن آن لیست نمی‌شود. آنجا از ۲۱ وعده به ۱۹ تاش عمل کردیم. مثلاً زنده ماندیم، فقط دو تاش موند. اصل هفت و بیست و یک.

اصل هفت این بود که وضعیت بدتر نشود و اصل بیست و یک این بود که اگر نتوانستیم به وعده‌ای عمل کنیم، حق نداریم با عوض کردن کلمه‌ها، آن را ماست‌مالی کنیم. اما به بقیه وعده‌ها عمل شد.

امیدوارم اگر عمری باقی ماند، سال دیگر توفیقات فهرست جاننا را برای شما روایت کنم.

روشنایی کنج کوچه‌های بوشهر

نگاهی به سومین دور فستیوال موسیقی کوچه که گام آخرش در پای برگزارکنندگان ماند

نرگس کیانی
خبرنگار گروه فرهنگ

در روزگاری که «طفلی به نام شادی دیری است گم شده است»، بیش از هر زمان دیگر ورد زبان هاست، روزگاری که آن چه از هر گوشه و کنار و از زبان هر اهل فرهنگ و هنر، جامعه‌شناس، سیاستمدار دلسوزی و... به گوش می‌رسد، نیاز ایران و ایرانی به شادی و شادمانی است، روزگاری که دستگاه‌های عریض و طویل دولتی فرهنگی با جشنواره‌های متعددشان در آفرینش این شادی و شادمانی ناکام به‌نظر می‌رسند، جمعی گرد هم آمده‌اند تا به‌قول خودشان دلخوشی و روشنائی دمی، کنج کوچه‌های بوشهر فرس پهن کنند و از چهار گوشه ایران بنشینند رویش و جای بخورند و لحظاتی کمی دقیق‌تر به جهان بنگرند. جمعی متشکل از محسن شریفیان (نوازنده نایان و موسس گروه موسیقی لیان)، احسان عبدی‌پور (کارگردان و فیلمنامه‌نویس)، شاهین بهرام‌نژاد (مجری و گوینده تلویزیون و رادیو)، ادریس عبدی‌پور (تهیه‌کننده و مدیر تولید سینما)، داریوش غریب‌زاده (نویسنده سینما و تلویزیون)، حسین مظفری (کارشناس مدیریت جهانگردی)، یاسین محمدی (عکاس و تصویربردار)، میلاد جعفری (طراح وب و رابط کاربری) که رویدادی مستقل، نوپا، جوان، پرشور و حرارت را به نام «فستیوال موسیقی کوچه» پا گذاشتند.

از کوچه اول تا کوچه سوم چه گذشت؟

نخستین فستیوال موسیقی کوچه از ۱۹ تا ۲۵ اسفندماه ۱۳۹۶ در بوشهر برگزار شد. رویدادی که در نخستین دور برگزاری خود هدفش را «در کنار هم بودن و سازها را به نام مردم کوک کردن و با هم و برای هم نواختن»، اعلام کرد. مسئله مهمی که به گفته خودشان بارها از دست‌اندرکاران جشنواره‌های داخلی درخواست کرده و پاسخی نیافته بودند. نخستین «کوچه فستیوال موسیقی» به دبیری ادریس عبدی‌پور با حضور تعدادی از گروه‌های موسیقی در بوشهر میزبان علاقه‌مندان موسیقی نواحی شد. از جمله کنسرت‌هایی که در دور اول این فستیوال در کافه حاج رئیس بوشهر برگزار شد، کنسرت گروه «کمانک» به سرپرستی مهدی ساگی، گروه «داماهی» با حضور رضا کولغانی و دارا دارایی، گروه «سورنای» به سرپرستی احسان عبدی‌پور و... بودند. گروه‌هایی که از گوشه‌گوشه ایران؛ خوزستان، گیلان، لرستان، کردستان و... گرد هم آمدند تا سب‌ساز آشنایی و پیوند دوباره مردم با داستان موسیقی نواحی مناطق مختلف ایران شوند. داستانی که به گفته برگزارکنندگان نخستین فستیوال موسیقی کوچه اگر چه در سراسر دنیا مورد استقبال قرار می‌گیرد، ولی در منطقه خودش غریب و مهجور مانده است. در دوره اول، این فستیوال ۷ روز ادامه داشت و نتیجه فوق‌العاده بود؛ شبکه‌های اجتماعی به‌سرعت پر از ویدئوها و عکس‌های کنسرت‌های ساده، خودمانی و مهیج این فستیوال در کافه حاج رئیس شد و نظرات بسیاری را جلب کرد تا به بهانه آن، نام بوشهر بیش از پیش جست‌وجو شود.

احسان عبدی‌پور که از جمله برگزارکنندگان این رویداد بود، همان زمان در مورد ایده اولیه شکل‌گیری فستیوال کوچه گفت، با دیدن اجرای گروهی از هنرمندان محلی هرمزگان در کافه لاله اسکندری تهران تصمیم گرفتند به انتشار فراخوان برای گروه‌های هنرمندان حوزه موسیقی از چهار گوشه کشور بپردازند، به ریشه‌های مشترک فرهنگی و هنری در بین اقوام و به تقویت جایگاه موسیقی نواحی و پیوند مردم با آن. اسفندماه ۱۳۹۷ بود که دوره دوم فستیوال کوچه برگزار شد؛ این بار مفضل‌تر و با حضور تماشاگران بیشتر، اما بازهم

در همان کافه حاج رئیس. این بار نیز گروه‌هایی از بوشهر، خوزستان، آذربایجان، خراسان شمالی، لرستان، هرمزگان، هم‌چنین افغانستان در کنار گروه‌های موسیقی عربی گرد هم آمدند و بار دیگر شبکه‌های اجتماعی را پر از عکس‌ها و ویدئوهایی کردند که دست‌به‌دست می‌چرخید و میل سفر به بوشهر و نشستن در کافه حاج رئیس را در دل علاقه‌مندان برمی‌انگیخت. کوچه‌ای‌ها خود را برای میزبانی دوره سوم فستیوال‌شان در اسفندماه ۱۳۹۸ آماده کرده بودند که با شیوع کرونا، همه برنامه‌ها لغو شد. این رویداد از آن سال به بعد تا اسفندماه ۱۴۰۱ برگزار نشد تا سومین دوره فستیوال موسیقی کوچه بوشهر از سوم تا هشتم اسفندماه ۱۴۰۲ بار دیگر در عمارت حاج رئیس برگزار شود؛ فستیوالی که حالا واقعاً فستیوال بود و علاوه بر محتوای موسیقی به بعد گردشگری رویدادش نیز اهمیت می‌داد و هر ساله در تاریخ مشخصی گردشگران را به بوشهر می‌کشاند تا علاوه بر کوچه‌گردی و شنیدن موسیقی بومی، لذت چشیدن غذاهای محلی و گپ‌وگفت با بومیان منطقه را نیز درک کنند و این همان چیزی بود که «کوچه» را تبدیل به یک فستیوال تمام‌عیار کرد. تاثیر برگزاری این رویداد بر رونق گردشگری در دوره سوم تا آن جا بالا گرفت که اهالی بوشهر هم‌زمان با آن در پلتفرم کارزار، کارزاری را با عنوان «مو می‌خوام برم بوشهر» کرده‌اند. کارزاری که در آن از وزیر راه و شهرسازی و رئیس سازمان هواپیمایی کشور خواسته شده بود با حداقل دو برابر کردن پروازهای بوشهر، قدمی در راه توسعه گردشگری و اقتصاد آن بردارند.

گام آخری که برداشته نشد

سومین دوره فستیوال موسیقی «کوچه» که قرار بود از دوم تا هشتم اسفندماه در بافت تاریخی بندر بوشهر برگزار شود، درست در آخرین ایستگاه خود یعنی شب اختتامیه بنا بر دلایل نامعلوم لغو شد؛ آن هم در حالی که ویدئوهای متعدد و ویرال شده از این رویداد، به مدد گسترش بیش از پیش استفاده از شبکه‌های اجتماعی به‌رغم فیلترینگ آن‌ها، توانسته بود بی‌هزینه‌های آن چنانی و صرف بودجه‌های دولتی، به‌شکلی مستقل فضای غم‌زده فرهنگی و هنری کشور را برای روزهایی از این رو به آن‌رو بگرداند. شامگاه هشتم اسفندماه مصادف بود با اختتامیه سومین دوره از فستیوال موسیقی «کوچه» که قرار بود لئو روخاس، هنرمند مطرح آمریکای لاتین، به‌عنوان یک موزیسین بین‌المللی مهمان ویژه آن باشد. باین حال عصر همان روز برگزارکنندگان این رویداد طی اطلاعیه‌ای غمبار، بی‌اشاره مستقیم به دلایل این اتفاق، خبر از لغو اختتامیه دادند و روخاس هم مجبور شد، هنوز نیامده، راه آمده را بازگردد. اطلاعیه‌ای که در بخشی از آن آمده بود: «موسیقی مقصد نبود، نیت بود. ما در واقعیت تمام راه را رفته‌ایم، هر چند در ظاهر گام آخرش توی پای مان ماسیده باشد. حالا همه با هم توی دل مان هر جا که هستیم، روز یابانی را جشن می‌گیریم. گویی که وسط عمارت حاج رئیس التاجر نشسته‌ایم و سازها کوک‌اند و ابرها پراکنده.» گام آخر در پای برگزارکنندگان سومین فستیوال موسیقی کوچه ماند تا ناگهان همه سایت‌های خبری و صفحات مجازی از خبری یکسان پر شود: «برگزاری اختتامیه فستیوال کوچه در بوشهر لغو شد». دایره گسترده گمانه‌زنی‌ها در مورد علت این اتفاق در شرایطی که همه مسئولان از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تا دفتر موسیقی معاونت هنری و اداره کل ارشاد و اداره میراث فرهنگی بوشهر سکوت را ترجیح دادند، چنان بالا گرفت که خواه‌ناخواه پرسشی را به میان آورد؛ پرسشی از این قرار که حتی اگر فستیوال کوچه از نظر مسئولان امر، دچار کاستی‌هایی بود، بهتر نبود پس از یک هفته بسیار پرمخاطب برای میراث فرهنگی و موسیقی و شهر بوشهر و ویدئوهایی که صدها هزار بار در شبکه‌های اجتماعی بازنشر شد، برگزاری یک مراسم اختتامیه را نیز تاب می‌آوردند؟

چهره

بخشودگی یک جرمه ورزشی

یکی از اتفاقات خوب در حوزه ورزشی - به‌ویژه در عرصه رقابت‌های جهانی - بخشودگی جرمه‌های ورزشکاران است. حالا این خبر خوش با بخشش پرداخت جرمه ۷ هزار فرانکی و محرومیت محمدعلی گرابی، برای کشتی ایران رخ داد. قصه از این قرار بود که اتحادیه جهانی کشتی با توجه به رفتار غیرورزشی محمدعلی گرابی در رقابت‌های جهانی ۲۰۲۳ صربستان، این کشتی‌گیر را اواخر آبان ماه سال جاری به مدت یک‌سال از حضور در میدانی کشتی همراه با پرداخت جرمه‌های سنگین محروم کرد. اما حالا

در یک خبر خوشایند، فدراسیون کشتی با گرفتن وکیل، پیگیر روند کار این فرنگی‌کار عنوان‌دار شد و در نهایت با پرداخت مبلغ ۷ هزار فرانک (نزدیک به ۴۶۰ میلیون تومان) به‌عنوان جرمه محرومیت گرابی بخشیده شد و این کشتی‌گیر می‌تواند از روز ۱۳ فروردین‌ماه ۱۴۰۳ به میادین کشتی بازگردد. این راهم باید افزود که فدراسیون کشتی علاوه بر پرداخت این جرمه، نسبت به پرداخت دستمزد وکیل پرونده نیز اقدام کرده است.

کتابخانه

برآمدن از پس تأثیر گذاشتن بر دیگران

کتاب «مغز شما هنگام کار»، نوشته دیوید راک، با ترجمه ماجده فیض در ۴۴۸ صفحه و با قیمت ۲۴۰ هزار تومان توسط انتشارات دکسا منتشر شده است. این کتاب با زبان ساده، پژوهش‌هایی شگفت‌انگیز درباره عملکرد مغز، محدودیت‌ها و ظرفیت آن ارائه می‌دهد و به ما می‌آموزد که برای کامیابی و موفقیت، فرآیند مغزی خود را «مستقیماً» هدایت کنیم. این کتاب به شما کمک می‌کند که هوشمندانه‌تر، متمرکزتر و پربازده‌تر عمل کنید، آراش خود را زیر بار فشار کاری حفظ کنید و از پس سخت‌ترین مسائل که تأثیر گذاشتن بر دیگران است، برآیید. دیوید راک، یکی از بنیانگذاران

مغز شما هنگام کار
نویسنده: دیوید راک
مترجم: ماجده فیض
انتشارات: دکسا

و مدیر اجرایی موسسه NeuroLeadership است. او بیش از ۲۰ سال پیش، اصطلاح «رهبری عصبی» را ابداع و شروع به ساخت موسسه NeuroLeadership کرد که یک موسسه مشاوره علوم‌شناختی است. دیوید راک که اصالتاً استرالیایی است، در سال ۲۰۱۰ به ایالات‌متحده نقل مکان کرد. او دارای دکترای حرفه‌ای در علوم اعصاب رهبری از دانشگاه میدلکس است.

تاریخ

افتتاح پل سیاه‌اهواز

۱۰ اسفندماه سال ۱۳۰۸ و مقارن با احداث راه آهن سراسری ایران، اولین پل شهر اهواز، به طول ۱۰۵۰ متر و عرض ۶ متر، درست در محل احداث پل تاریخی اهواز که قدمتش به دوره

ساسانیان می‌رسید و به پل شادووان معروف بود، روی رودخانه کارون ساخته شد.

این پل در زمان جنگ جهانی دوم، در پیروزی متفقین تأثیر زیادی داشت و به‌همین دلیل به «پل پیروزی» نیز شهرت یافت. این پل، پلی با یک خط آهن برای قطار و دو مسیر عابر پیاده است و خط آهن بندر امام خمینی، در جنوب استان خوزستان و در ساحل خلیج فارس را به راه‌آهن سراسری خرمشهر - تهران شمال وصل می‌کند. این سازه در تاریخ ۲۷ بهمن‌ماه ۱۳۷۸ با شماره ثبت ۲۵۹۹ به‌عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسید. بخش میانی این پل یک‌بار در سال ۱۳۴۴ آتش گرفت و بار دیگر در ۱۴ تیرماه ۱۳۹۷، آتش گرفتن نيزارهای زبر پل، به آتش گرفتن پل منجر شد.